

Ljubi moj mir!

Mislilim, premišljuje ... Na svetu je veliko prelepih stvari zaradi katerih je vredno živeti in osmišljajmo svet, a nate se tako redko spominim. Največkrat si te zaželim, ko me starši, učitelji in prijatelji zasujejo z delom, sporočili. Takrat te ključem s polnimi pljuči, saj si moje varno zavetje. Najdem te v dobri knjigi, znani melodiji in topli postelji. Ne morem te prijeti, otipati, videti, a ko sem v tvojem objemu, sem svoboden. Si moj prostor za sanjarjenja, za izzive. Vem, da lahko spremenim svet, ko sem s tabo. Predstavljaj mi te modrega, ker je modro neskončno nebo, sinje morje in moja najljubša roža spominčica. Moje srce je rdeče, bije v ritmu živega mladostnega zanosa in energije, in ko me objije tvoja modrina sem svoboden, a priznam, da se kdaj preplašim, saj se zavem, da sva ranljiva. Ljudje so brezbržni in te neodgovorno jemljejo za samoumevne.

Internetne, radijske in televizijske novice mi kažejo, kako počasi izginjaš iz določenih delov sveta in kako si tvojega modrega objema želiš moji vrstniki, ki so v primežu vojne in nesvobode. Ljudje z različnimi interesi so te izgnali, harmonija prijaznih odnosov je izgnila. Morda je čas, da svojo modrino razširiš na mlade ljudi, ki še ne poznajo odrasle pokvarjenosti in lahko spremenijo svet. Naj strele, krike nadomestita smeh in veselje. Tudi sam te kdaj izženem iz svojega življenja, saj sem jezen in se kregam z bratom, starši, prijatelji, a s tem ničesar ne dosežem. Ostanem sam, tako pa tudi ranljiv. Tako si predstavljaj, da je tudi v vojni, ljudje ostanejo sami, ranjivi, brez življenjske volje. Tudi tisti, ki imajo od vojne korist, ostanejo sami in s slabo vestjo. Veliko ljudi, ki je delalo zločine in krivice, na stara leta ugotovi, da jim je žal in iščejo tudi svoj notranji mir. Čakajo svojo modrino. Podati si moramo roke in te sprejeti medse. Tudi sam bom bolj pozoren, da te bom vedno imel ob sebi.

Roza, ja, mami bom prinesel rožo. Vem, da to ni razkošno darilo, a jo bom razveselil. Spet te bom priklical k nam, saj smo te izgnali z zadnjim brezveznim družinskim preprirom. Niti ne spominim se več, zakaj smo se skregali.

MIR, pošiljam ti topel objem, ti pa me nikoli ne zapusti, saj se bom le s teboj počutil srečnega, svobodnega, varnega in ustvarjalnega. Najin objem pa želim deliti tudi ostalim ljudem po svetu. Če bomo vsi tako razmišljali, lahko spremenimo svet. Naj v njem vlada modrina.

Modrordeči Matej